

Arm.	Pres.	C.	N.
73.	111	8.	1.

Los amors de Manfredo

y
Olisou

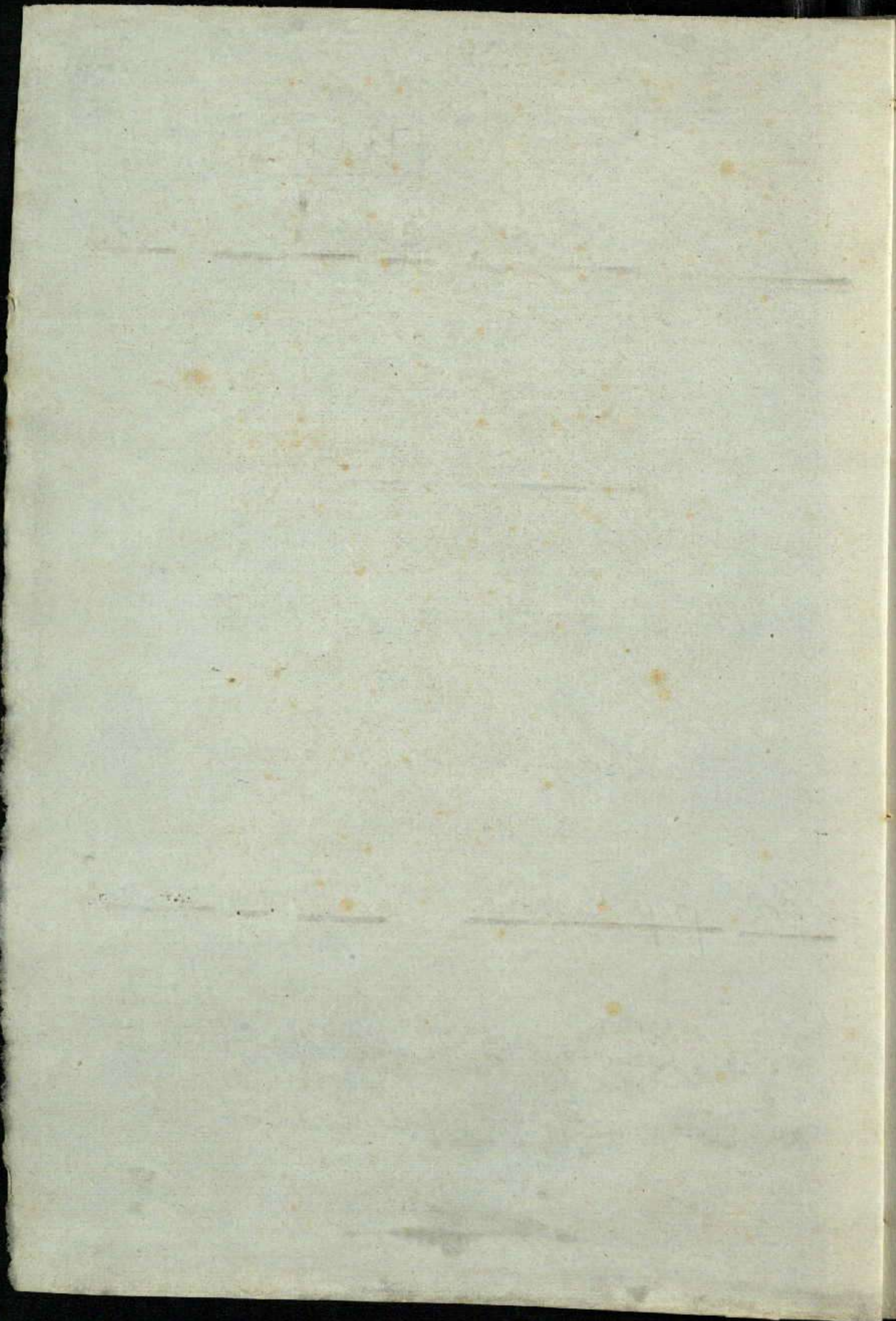
personela farta per ferhi broma
en un acte

y adornada ab cansons y un tiro
de

B. Carcassona y Enrique Loler.

Estrenada en lo Teatro del Fivoli la
nit del 11 de Setembre

1879.

Departiment.

=

Olivera	fra Viada
Manfredo	" Mater
D ^a Augustias	" Rossell
fra Zuyow	" Bosch
L ^r autor	fra Colomé
Non actor	" Puig
Dux de Venecia	" Font
Montes major	" Soler
Segon oportete	" Borrrell
odaliscas, guardias casaciers etc etc	

tanta et fins que
sunt lo segon asente
dirigirse al publico

1840

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

Acte unich.

=

Bosch, algunas rocas, à la esque-
ra una porta ruïnosa que figuri
de una iglesia, cadiras de fustes
blanca en primer terme.

Escena 1^a/_{II}

Autor, segon apunte.

(Después de la sinfonia
queda un moment lo
teatro sol fins que
surt lo segon apunte
dirigintse al publich.)

Seg. = Señores, por annuencia de
la autoridad... esta noche...

(Torna à comensar.)

Señores con annuencia de la
autoridad... esta noche...

Aut. =

(Traient lo cap entre
batedors y luego se
retira tot.)

No, home, no es aixó, la au-
toritat no n' sab res.

Seg = ¿ donchs que he de dir?

Au = Digas que... por indisposicion

Seg = De qui?

Aut = Meva!

Seg = Si, are que t'han vist.

Au = Ay, tens rahó, digas d'altre....

d'un autre enalserol.

Leg = (amant à las condilejas.)

Señores, por indisposicion de la
autoridad.

Au = No, bárbaros, que la autoritat
no está indisposada may

Leg = Que t' diré jo? La autoritat
vetoqui una paraula que sempre
se m' entrabanca cuand anu-
ncio.

Au = Vaja, no fassis lo burro y es-
plicat, cap de pò.

Leg = Donchs digatu com vulquis, que
tantu coramada!

(amantren enfadat.)

Q
Escena 2^a/₁₁

Autor.

(dirigintse al publich.)

Au = Venhen en quin compromís
me pora? Y nos cregan, ell
te obligació de ferho, porque la
empresa l' te ajustat per portá
el segon apuntte, fer paperets y
anunciar... Després diuhen
no s' enfaden! y ara ho
hauré de fer jo... pero co-
nsti que si ho faig no hi
tinch cap obligació... y ho
faig perquè... Ya 'l ho diré

despres sino, no in rebaixaria,
perque jo soch una primera
part y no in pertoca, pero....
ho faig per un favor a la
empresa. Señoras y señores:
N^o hi hà que sempre s' deïxan
las vengoras. ... jo no; jo no
me las deixo may. Señoras y
señores por indisposicion de
la autoridad... -Avant, jo
també m' embolico ab. la au=
toritat. ... No, no. La autoritat
ja està bona, gracias a Deu.
Por indisposicion de- por causas
imprevistas no puede tener lu=
gar la zarzuela anunciada, y

en un lugar de havi. Ya
verrán, ab vostés ja hi
puch ser franch. No hi
ha cap indisposició, sino que
la sarruela no está prou
ensajada y tenim por de
fer un bunyel. No se n'
riquin, d'altres n'hem fets,
que diuen? ¿Pror? Ya ho
crech massas y tot. Y mirin:
fora una llàstima que no anés
bé, porque l'obra es bona,
vaja, que pot molt ben anar,
perque l'autor s'hi ha mirat,
es un jove estudiós y... ja
n'ha fet d'altres... ah! ja l'

conceixen vostres... No hi cauhen?

es un servidor. - donchs si

deuyors, cansat de fer bunyols

de l'un y de l'altre, he pensat...

tu ets un ricot aixerit, perque

vaja, mal m'está el dirho,

pero d'aixó n'och una mica,

se un bon rich d'història....

He llegit tots los discursos de n

bastelar. Donchs lo que fan los

altres també ho puch fer jo.

Vinga buscar idees novas en

alguns llibres vells y tira al

dret. He fet una sarrueloc

caya! Ja la veurant!

O
Oscena 3^a

Autor 2^{on} apunte

=

Seg. = Ep! diu la empresa qu'hem
de fer? que l'gas passa y
ls contadors márican.

Aut = Com de coneix que no hi hól
gent al café que ve ab tan-
tos pressesas. Digali que já
vái, que estava enrahonant
ab los senyors. Digas qu'es-
tigam tots previnguts y tot-
hom ab trajes.

Seg. = Ab trajes?

Aut = Si, home, ja que ls terrina

aqui los señores

qu' esperas?

Yo crech que t
son tocato de la

Q

Comena

Autor.

Au = Jo veivant qu
d' explicar. La
no está pro
l' haguessem

nit y no hag

vostes i haur

y tal vegada

Donchs farem

3^a
II

apunte

empresa qu'hem
l' gas passa y
márcan.

ix que no hi ha
que ve ab tam

Digali que ja
taba enrahonan

es. Digas qu' es
zevinguts y tot

es.

que l' termina

aquí los señores los veurant,

qu' esperas?

Seg. = Yo crech que todo los autors
son tocats de la carbassa.

Q
Cocena 4^a/_{II}

Autor.

An = Ja veurant que lo hi acabari
d' explicar. La sarau eloc
no esta prou ensajada. Si
l' haguessem fet aquesto
mit y no hagues anat be,
vostes i haurian fastidiat,
y tal vegada haurian riulat.
Donchs farem un ensaig

General. . . . aixó ha sortit del
men cap. - y com al ensaig
no s' pot riure - si no l's
hi agrada prou se pensant
que demà ja arribia millor y
tornarant; per no si l's agrada
ja poden aplaudir, no us
agroviam, y fins farem com
las cantantas italianas cuand
las fan sortir, que tiran petons
aixis, y diuen Grazia, gra-
zia remerciamento.

(saludant al publich)

Oscena 6^a

Autor y Actor.

Ac = Tu, dir que no s'ha la
zarruela avuy?

Autor = No, pero fem l'ensuig
general ab trajes

Ac = Ho sento, perque pensaba
ferme un tip de riurer.

Autor = Si, eh? no es veritat que
pot canà?

(Ab satisfacció)

Ac = (rient)

No, home, ab la xiulada
que t'cloraran

Autor = (apart al publich)

No n'assin cas d'aquet,
qu' es un enveja.

(a ell)

Be si te no vols anà ja
pots, que no no fas cap
falta, tampoch hi treba =
llas.

Ac = Ja ho sé, pero vuy esperà,
y sobre tot que vaig pro =
metre que t'ajudaria à
la direcció.

An = Si, y no has estat en cap
ensuig.

Ac = Donchs avuy que ve bé.

An = No dius qu' es tant bunyel,
que m' riularant?

Ac = Bé, aixó ho dich entre nosa =
ctres, si no sentia algú ja
no ho diria. . . . Pero que no

comensos? Mira que la

gent de cansa

Au = Borrell! Borrell!

(sortint ab la palmatoria

y exemplar manuscrit.)

Escena 7^a

Dits segon apunte.

=

Seg = ¿Que hi ha?

Au = Home, si veure si comen-

dem crida figuras, co =

mensa y coro de senyoras,

apa si la escena.

Seg = Ya baixam, y a poch mes

no quedem sense coro.

Au = Perque?

Leg = Perque l' soustre habien
portat calsas ab los vestits
de moros, y com tu habias
dit que los tregués, totas
volian posarse las calsas.

Ac = ¿tenian rahó, totas las
moros que jo he vist pin-
tadas als vanos van ab
calsas?

Au = Be, potsé no es rigorosa-
ment propi que las solas
liscas vagin pe'l covrer
sense calsas, pero varios
amichs que hi entenen m
han dit, si vols que la sou-

me la agradi, has de fer
que hi hagi coma, com
feyem los bufos. Donchs si?
fora calsas a las odaliscas y
vingan flautins.

Act = Mirat baix aquest punt de vista.

Act = Lo esprit pot volar träs altres
cosas imaginarias.

(al apunte.)

Digas a las odaliscas... vull
dir a las coristas, que las oda-
liscas totes son fadrinas, y que
las donas de per tot sovren no
s'posan las calsas fins que son
casadas... y encara quant
poden.

Seg = Ja lo ho he dit!

Au = Donchs que baixin de =
seguida

(lo segon apunte sen
vã murmurant.)

Act = ¿que hi venen à fer las
edatiscas aqui en un bosch

Autor = Home à pendrer la fresca
perque en lo serrall hi fa
molta caló... y sobre tot
perque hi haigi coro, per que
una saronela sense coro
sembla una plata d'anci =
amet sense amarrir.

Act = Pero no se que ni fa aixó
d'haberhi boscos à Venecia.

Aut = Perque?

Act = Perque Venecia es una
ciutat - segons diuen -
edificada al mitj del mar

Aut = Donchs aqui veurás la
raó

Act = No se veuréli.

Aut = Com vá ser edificada
Venecia?

Act = Oh no ho sé

Aut = Donchs jo sí, perque m'he
cremat molt temps las
pestanyas regirant pape =
rsto en l' arxiu de la
corona d' aragó, y en las
coleccions de romanos y

oucas de rodolins del País
de la Bleda, y allí ho he vist
trobat tot per clar. Per assentar
los fonaments de Venecia van
tenir de clavar-se en lo mar
unas estacas molt fortas y
molt llargas. ¿ De que s fan las
estacas?

Ac = De fusta fusta.

Au = D' ahont s'obt la fusta?

Ac = De ls arbres.

Au = ¿ D' ahont se crian los arbres?

Ac = En los boscos.

Au = Luego si no hi haguessin hagut
boscos per criarse ls arbres d'
ahont treuer la fusta per fer

las estacas sobre las cuales se
asientan los fundamentos de Venecia,
Venecia no existiria. Ergo Venecia
y los boscos son dos cosas que se co=
mpaginan y se completan per
formar lo conjunt homogéneo y
armónico que muy bien la
inmortal honra de presentar
a la espectación de nostre público
siempre sensat y galan, y de
una ilustración, cuyos límites van
a confundirse en la plenitud
del ample espacio.

Act = (No se si vuestro l'hauran entès,
pero aquest romesco que se ha
avreglat, a mi à mi m' sembla

molt burro.) Y. las escolicas
que també n'hi havia a
Venecia?

Au = Home, no n'hi ha en Cons-
tantinopla?

Act = Si.

Au = Donchs perquè no pot haverhi
a Venecia habent n'hi a Cons-
tantinopla?

Act = (Al públich)

Ah aixó sí que trobo que
te rahó.

Leg = Aquí tens al coro.

e
Escena 8^a

Dits Coro de senyoras.

(vestidas de edaliscas.)

Au = Vaja, á veure si n' sortim.

Ma = Miri, miri, estém fetas unas
fatxas

Au = Be, dona; ensenyant la ca =
meta ja n' hi ha prou.

Act = Bue no van tapadas de la
cara? las edaliscas hi han =
rian d'anar

Au = Aquestas son edaliscas de sar =
suela.

Ma = Tapadas de cara? ay! ay! sem =
blarism pupits que van al
jubiler, y ns cantavim la
marselesa.

Au = Bueno, bueno, ja an' en bé aixis,

Anemki, buidado ab los movimen
y que sigan ben voluptuosos.

Una = Voluptuosos? que vol dir?

Au = Vol dir que - - -

Act = (Galla!)

(reprenentlo.)

no obris ls ulls à la ignoscencia
(à ellas.)

Res, vol dir que ls fer ab gracia

Una = Ah! bueno.

Au = Venhen? Despres dirhen de la
gent del teatro.

(al publich y despres
dirigintse à ellas.)

quant comensen los moviments come

nsarlos totos ab la ma dreta.

Una = Ay! ay! Ahi n̄ van dir ab
la esquerra.

Totas = Si, sí, ab la esquerra

Au = Si, jo 'ls ho vaig dir, perquè
m̄ recorda que 'ls bufos ma-
drilenys tot ho comensaban per
la esquerra

Act = Raó de mes per comensar al
revés; aixís 'ls hi demostra-
rem que 'ls catalans sabem
sempre ahont tenim la mà
dreta.

Au = Ters raó. Ab la dreta, ab
la dreta, vaja, anemhi.

(arrenglantlas.)

Música

Coro = Som las odaliscas
d' aquesta ciutat
la noble Venecia -
la reina del mar
som los habitants
del plaçid serrall
que te per recreo
l' agregi oultan.

Vestim tul y gassas
y adorna un turban
la nostra carona
cubrintnos lo cap:

Bluhim pederias
sense altre treball
qu' estanne disposas
per rebre al sultan.

Y ab posturas voluptuosas
y un incitativu mirar.
desterrame las caborias
del sultan Melik - Zama!

Com las odaliscas
etc etc.

Poulat.

Au = Bueno, demà ja ho faran
una mica mes vivet. Are
anen sortint pel fondo ar=
rengleradas com aquell que
se n torna al serrall, girant
los ulls. en blanc, com si di=
guessen, ay! si l' sultan s'
enamora de mi!

(al director de orquesta)
Una miqueta de música per
anarsen. allí ahont fa: tra
la la la. aixó mateix. ¡apa! ab
gracia

(Ritornello en la orquesta
y desapareix el coro de
señoras.)

te sembla si farà efecte?

Act = Prou si anes lligat ab l'
argument

Ant = Deixat d'arguments; tu pro=
cura presentar algunas escenas
que agradin al públich que
després cada hu dels concu=
rents ja se las lliga y s'
arregla un argument al
seu gust.

Act = Pero bueno ¿qui surt are?

An = Tens rahó.

(cridant)

Borrrell Borrrell!

O
Cocena 9^a

Dits Legon apunte luego
lo Monter major.

Leg = L'oue hi há?

An = Home, figuras. ¿qui surt
are?

Leg = Zindria de sorti el coro de
cassadors, pero encara no
estan vestits, perquè estaban
fent lo dominó y no han
volgut deixar la partida.

An = Ells si que m'han partit pe
l mitj

Leg = No mes hi ha vestit lo que fa

de Monter major y encara no
te la trompa.

(En aquest moment

entra lo Monter major.)

Act = Que empotollos

(aludint al nas del

monter.)

que no te la trompa? jo be li veig?

Mon = Qu' estàs de brometa perquè

no treballas en aquesta manoca!

An = Apoch apoch, manoca. Jo m'he

fet llegir la sarrueta per un

que hi pot entendre... un re =

dactor del periódich literari

titulat "Los brams del ase" y

m'ha dit que la sarrueta

estaba al pel.

Act = Devant de testimonis tant
competents. . . .

Mon = Fins te de callar lo sentit
comú, entesos.

Au = Com es que no portas la trompa?

Mon = Perque aquest demati á sant
Just hi hagiut d'apretá massa
durant l'introito y se m'ha
esguerdat. Are la tinch á cal
llauner perque m'hi fassi una
soldada forta.

Au = Vetaqui qu'are hauriem de
suprimir el coro

Mon = Jo si vols fare la trompa
ab la boca

Act = Donchs tu y jé podém cantar
l' coro. Jo l' vaig senti en-
saja l' altre dia opa!
amenhi.

Air. = Vivin bunyol!

(al public.)

Sert qu' es un ensaig ge-
neral. oh! demà ja anirà
molt millor.

Musica

=

(Lo Monter invita las
trompas que s' acostom.)

Los D. = Halali! Halali!

La cerva va ferida,

negatejant sa vida
y es amagada allí.
Halali! Halali.

(Zzompas.)

Cousadors de bona raissa
moy per vostre de la cassa
ajudantnos Deu del cel
menjarém bestia de pel.

Halali! Halali!

1. = Busca tu per qui

2. = Tu \neq busca per lli

1. = perqui.

2. = per lli

2. = Jo tocaré la trompa.

; així!

Los 3 = Halali! Halali!

=

Ja de la tralla
vento ls udols,
per la broscalla
ja aixeca pols,
tota la turba
de fins llebrers
mastins y galgos
y perdiguers.

Guau! guau!
i ja tenim rastre!
guau! guau!
i vaya un desastre!
sobre la cerva can
quand la trèquin del cau
guau! - guau!

Biscala aqui mustela

quan, quan!

pontaba general

; quan!

Rastreja be princesa

; quan!

aborda, cardinal!

quan! quan!

=

1 =

Ja s'urt.

2 =

Vés que no s'escapi

1 =

Perqui

3 =

tirali un venable!

Los 3 =

; Zist!

1 =

; Mal clamp!

2 =

; Te n pots aná al diable!

3. = ; Haas evrat.

1. = ; Oumyol!

Los 3. = ; ^oouani! ^oouani!

1. = ; perqui

2. = ; que torna rebentada.

1. = ; Apunt!

3. = ; Descarosa cerrada!

los 2. = ; ^opim! ^opam! ^opum!

; Rataplum!

1. = ; Ya está!

2. = ; Per aquesta vegada

1. = ; ha trobat la mort

los 3. = ; Mala sort!

Victoria, victoria!

Halali! Halali!

que la nostra gloria
patenta está aqui.
La cerva rendida
y en terra sens vida
proclama el valor
del gran cazador.
Sonin las trompas
airosa marca,
al coll la cerva
cap al palau
sigan trofess
del mérit d'are
de nostra victima
lo cos saignant.
Gloria al valor
del cazador!

Parlat.

Mon = ¿ave què hem de fer?

Au = Mutis.

Mon = Per la dreta ó per la esquerra?

Au = Per la dreta.

Mon = No fora igual que ho féssem
per la esquerra?

Au = Perque?

Mon = Perque tinch lo cuarto alli,
y com ja sabs que no m
puch tenir dels ulls de
poll, hi fora mes aviat.

Au = No pot ser, perque Venecia
es alló.

Act = ¿bé, càmbia Venecia de

puesto

Au =

Vols dir?

Ac =

Si, home, això ho veuràs
en totes las comedias.

Au =

Bueno, donchs; cambiém
Venecia de puesto.

A

(Al Monte.)

feu mitis per la esquerra
ave Venecia verò allí.

(se n va l Monte)

que t sembla?

Act =

¿Que?

Au =

Això de cambiar Venecia de
puesto? Vriat que es una
idea gran?

Act =

¡Pit!

Au = No has observat que al
moment que m' trobo en
un apuro sempre m' acud
una idea per sortirne?
Oh! si á mi las ideas!...

Act = Pero si aquesta idea es
meva!...

Au = Meva! meva! totas las idees
vol que siguin devas. Las
idees que s' deixan anar son
del primer que las arreplega.
En aixó consisteix la ori-
ginalitat de molts autors.

Ac = Oye, no disputem per tant
poca cosa y crida figurar

Au = Es veritat que are no hi ha

ningu en escena. . . .

Borrell! Borrell!

(sortint lo segon.)

y la triple qu'ha de sortir?

Seg. = Ja surt, que s'acaba de

menjar un parell d'ous

ferrats, que s'ha fet fer

perque diu que tenia mal

de cor.

Escena lo.

Dits Eloisa ab plot y taballó.

Au = Vaja, doncs, que la estem
esperant.

Eloisa Fins ara m'he estot es:

perant jo.

(Ae apunte.)

tinga, diga a la mare que
fassi tornoi aixó al café

(surris)

Ak molt gust.

(Ak mal modos y apart.)

(Sempre troban los criats
amanits.

(anantseu ab lo plot
y toballó.)

Per hont surto?

Per aqui dalt. Molt trista,

molt capficada, dona tres

passos, mira, s'orienta y

diu.

Elo = Loue vol dir s'orienta.

Aui = Vol dir. --- (ves are com
li faig entendre!) Res:
mira no mes. - Versos.

(al apuntador.)

Elo = (Declamat))

Cansada estich del camí,
reposar voldria aquí.
Ahont m'assento?

Au = És veritat. Borrall! una
cadira home.

Seg. = Ja ve! (sim.)

Elo = Haurai de se un silló, perquè
jo hi he de recobrar el cap.

Seg. = (sortint ab la cadira.)

La cadira!

Elo = No qu'ha de sé un silló
Leg. = En que quedém, cadira ó
silló? Lo autor ha dit cadira

Elo = ¿que sab l' autor? Si no
hi há silló no faig lo papé.

Au = Ves; porta un silló.

Leg. = Quins autors mes calassas
(Ja t' donia ja.)

Eloi = ¿Bue diu?

(qu'ha sentit com murmura.)

Leg. = Rés.; Guardarroja un silló!

Au = (Al públic.)

S'ha de ser condescendent ab
lois senyoras.

Leg. = Lo silló.

(Traientlo ab lo guardarroja)

Ob =

(Declament)

Sobre aquesta pedra dura,
ploraré ma desventura.

¿ver com ve mes bé?

Au =

Es veritat. Are fassi com
aquell que plora.

Ob =

Hi! Hi! (plorant)

Ac =

Home, m' sembla que no
hi ve bé un silló.

Au =

Perque?

Act =

Perque l' vers diu:

«sobre aquesta pedra dura.

Act =

Tens rahó. ¿Com ho arrie =

glém? una cadira vindria

millor, perque s' podria dir

«Sobre aquesta cadira dura.

olo = ¿hè, ja diré; sobre aquest
silló tant dur.

Au = No qu'escarrariam lo co =
nsonant

olo = ¿que hi fa?

Act = ¿perque no hi posas un
banch de pedra?

Au = Es veritat. Quina idea! Borrrell,
porta un banch de pedra ab
respaldo.

Leg. = Are un banch?

Au = Si home, si; un banch.

Leg. = Maguinista, un banch de
pedra!

Au = Ja no s'hauria de tocar
lo vers per res.

Leg. = Lo banck.

(que porta l' moquinista.)

Au = Assentis aqui

(à Eloisa.)

Versos.

Olo = Daré aqui curs al meu
dot mentre está ponentre
sol

Au = Abaixa una mica la
bateria, marcant-ho.

(al apuntador.)

Olo = " Que s' trista la mia sort!
aqui sola y sens conhort
fugint rigors d' un marit
qui enfadat m' ha tret del lli
per quest secret que m' tortura.

cansa de ma desventura

Act = Ay! ay!

(A Cloïsa rient.)

Sen marit l'ha tretat del

llit! y perque?

Clô = No m' destorbi, preguntin
al autor.

Ac = Perque l'ha tretat del llit
lo seu home?

(al autor.)

Au = És un secret que ella li
scultaba, calla.

Clô = "No es res, ja està decidit,
aquí passaré la nit.

Au = Are figura que s'adorm.

Act = ¿qui sont are?

Arbet = Ningún

Act = Com ningú? y que fa el
publich mentrestant?

An = És una escena muda
Contempla com dorm la
senyora

Act = Fumemhi donchs mentrestant

An = No encenguis mistos. No
has ventit que deya que
la nit era fosca?

Ac = Be, seré un moment
y pot figurar que passa
un llamp.

Ho = ¿que m'hi tinc de estar
paire així?

Au = Una miqueta mes

Cho = Donchs aixís no perdre
feyna. Mare! Mare!

Escena II

Dits Senyora Zuyas.

... (ab lo ganxet.)

Zu = Que vols, filleta meva?

Cho = Donquim la feyna que me
ntrestant puch fer un parell
de passadas.

Zu = Te, filleta.

(Donantli l'ganxet.)

Cho = Ara vagissen.

Zu = Que t' farei nosa, aquí?

Au = Posis en aquet recó.

Es assenta Inyas en las
corduras de los dretos ^{1er} ^{terme}

Act = De. explicam mentrestant
lo decret d'aquesta minyora

An = Ya venrás, figura que s'
dix Cloisa, y qu' es filla
del Monter major del Dux
de Venecia. Aquesta noya
estaba enamorada d'en
Manfredo que era un patje
del Dux y lo bordagassots
s' estimaban molt; pero un
dia, veientla el Dux, s'
enamora y si vol cosa. Ma
nfredo desesperat fugí y s'
fá ermitá. La moxa obligada

pe l' pare consent al casa-
ment, y ara aqui entra
una escena que s' talla.

Act = ¿ com sabrà l' públich tot
lo que passa y ha passat
si s' talla aquesta escena?

An = ; Es vritat!

(A Cloisa.)

Peu? no s' pot tallar,
s' ha de fer.

Clo = Donchs no la faig.

Peu = Ben fet, noya, no la fasiss.

Clo = Vostè calli.

Ac = Aviat ne tindriém una plecta.

Peu = Es que jo vuy...

An = Calli dona.

Tu = No m' dona la gana
de callar

Elo = Sapiga que la meua mare
no ha de callar per res!

Au = Si vostè li ha dit que callés

Elo = Jo puch dirli y vostè no;
¿Ho sab?

Act = Be, verriás, ja ho pots arre-
gla fent sortir un criat
que ho expliqui al públich.

Au = Just: l' farei sortir

Elo = Que encara dorme y?

Au = No; ja s' pot despertar, s'
aixeca, fa dos ó tres ba-
dalls... s' estira

Act = Home, m' sembla que al

Teatro això no fa.

Au = Perque?

Act = Perque no fa fi, sobre tot entre
personas de certa posició.

Au = Si, ves, posahi una princesa
y en que siga el mateix rey,
si passa la nit sobre una
pedra, y ja veuràs cuand o
aixequi si estarà gayre per
finurias. Versos, Versos.

olo = "Ay que m' trobo capulada!
Sembla m' han bastonejada.
y encara he dormit com cal

perque veig que el sol ja es alt

Au = Tot lo llum si la bateria

olo = " Pero aqui no (al apuntada)

hi puch estar,
per força me n' tinc d'anar
Pero Deu! que s' ho que miro!
alli una ermiteta oviro.

¿Ahont es la ermita?

An: Borrrell, mira que no hi ha
l' ermita

Leg = No l' han trobada. Diu que
te n' passis per avuy.

An: Bueno: fassi veure que la
veu aqui a la esquerra.
Demà ja hi serà.

Elo = Encaminarme vull jo
a tal port de salvació
Ah! de la ermita.

(donan tres cops als llos mar)

Au = Cuidado ab aquets três cops
ben marcats y ben acom =
pasats, que fan silabas
del vers.

(fentho.)

pam! pam! pam! Ah de la
ermita

olo = Ja m' enten, ja s' precipita
l' ermita cap a eixa banda
ab sa barba veneranda.

O

Odcena 12

Dito Manfredo d' ermita y

Da Angustios al damora

avreglantli el habit.

olo = (cayent als pens del emiti

Ministre de un Dei de pau,
doneu conhort di vos plan
aqui de vos ne reclama.

Man = Ay que dech està horrosa

An = ¿tal! ¿a te vaig dir que
no hicieras este papel. Ves
cuando de ha visto vestir
à una primera tiple con
ese dambenito. Eso es cosa
de homenots.

Man = Ose, bé, calli voste, no o hi
figui

An = Si, si, deixins ensajar.

Act = (N-hi ha cullita de pebrots.)

Ang = Naa, que estoís feta un eccehorn

(se n va à servir de

costot de Zuyas sub

la que figura que estant

parlant sense parar.)

An = Anemhi; torni à dir los
versos vosté

Elo = "Ministre de un Dieu de pau,
donou conhort si vos plan,
à qui de vos me reclama

nan = Que cercou la noble dama
en aquet lloch tant retret?

At = A Jesús de Nazariet!

(tots riuen.)

An = (enfadat)

Si ho has de tirar à barato
jou te n pots anar, que no

Et necessito per res.

Act = No home, pero no veus que
hi venia tant bé.

An = Versos, versos.

Colo = Vos sou vell, seren discret.

Jo vinech fugint d'un marit
que enfadat m'ha tret del llit,
amenassantme l bon mossó
de tancar-me al calabosso
perque un secret jo tenia
molt guardat y ell no l sabia.

Man = ~~Vostre~~ Vostre marit té rahó
si no n'era sabedó

Colo = Lo secret que jo guardaba
res al honor importaba.

Diu, pare, y tot seguit

vos descobriré l' meu pit!

Man = Impacient espero jo
la vostra revelació

Elo = Lo decret que vos vaig à di
que no duritia pas d' aqui

Man = Mireus, ne faig jurament
devont Deu omnipotent.

Act = Aixó es de la passió.

An = Calla, si pots!

Elo = Bon dia desventuradi!

que jo m' estaba enfilada
dalt d' un cossi plè de blan...

Man = Pataplum! lo cossi cau? -

si que vos fer mal negossi.

Elo = Jo vaig caure dintre l' cossi,
mas comas ans rosadas

mitjas blavas i han tornadas.

Mam = ¿ per xò? no mes per xò?

Elo = D' aquí prové mon doló!

Mam = ¿ res mes?

Elo = No pare, no!

las camas d' aquet ~~de~~ coló

fan l' efecte d' al meu marí

qui aixís dirat m' ho ha dit.

Ay Deu meu!

Mam = Losseguis, dona!

Elo = (avancant un plor.)

De camas de major dona!

An = Ara pausa.

(al actor.)

que t' sembla?

Act = Aquet trío es d' efecte...

pero ¿qui es l' ermità?

An = Ara ho sabrés. Toros.

Man = "Ah aixó m' ha tret un pes,

Ara aném a lo demés,

y, al marit... tu l' estimabas?

Elo = ¡No!

Man = Donchs ¿perqué t' casabas?

Elo = Mon pare, desapiadat
fossaba ma voluntat.

Man = Ah! plaker!

An = A part, encara. ¡Cuidado!
anemho animant.

Man = (Ah! plaker!) Digas despres...

¿qu' estimabas a algui mes?

Elo = Si, pero pare, basta d' enredo.

Es ma vida de Manfredos!

Man = Dieu meu!

Elo = Que li agafa?

Man = Ah! ah!

Eo que n' Manfredo soch jo!

Ce tren lo vestit d'hermit

z bamba quedant de patja

Música

Elo = Manfredo!

Man = Eloisa!

Elo = Ah!

Man = Ah!

Los 2 = Ah! ah!

Man = Es possible que en mes brassos
te contempli o'ngel d'amor?

Élo = Tant possible que t' demano
que m' estremis menos fort.

Au = Alto, fassi el favor, senyó
mestre, de molestarse un
moment,

(à las senyoras.)

No vá bé això, no va bé.

Hi ha poch fech.

(A Manfredó.)

Vostè l' abraça ab molt
calor. Ja veig fer que
fossin dos senyoras.

(abassant à Eloisa.)

Perque no m' agrada que un
home y una dona estiguen
abassats à la escena.

olo = Donchs are ben estreta
m te.

Au = Ay! perdoni!...

(deixantla y disculpantla)

Si be ara, jo no era un

home, era un aator. ... y

dispensi, tornemhi de capo

y ab fech.

Música

Man = L' amor que jo t' professo
me fa sortir de tinor,

serà el nostre destino

mori y viure plegats

olo = T' estimo y t' ho confesso,

pero també imagino
qu' es un gran desatino
restar sempre abriassats.

(se separan)

(L' autor no para de fé
indicacions.)

nan = Quand una noya bella
al seu galan
l' hi parla d' escudella
poch l' ha d' aimar.

No prossegueixis, colla,
pues prest veuràs
mon pobre cor que estalla
escudellat

olo = Galan que a sa costella

davli presum,
en contes d'escudella
amor qu' es fum,
no sab que s'empatolla
n' hi falta un bull
que n' tiri un tros a l'olla
venrà quin such.

Man = Pero... m' estimas?

Polo = No t'ho mereixes.

Man = Me donas marso...

Oh sort cruel!

Polo = No sigas burro
que jo t'estimo...

Man = Ay!...

Polo = Fins al cel!

Man =

Angelot.

de trenas d'auradas

vull donarte

deu mil abraçadas

à tos dolas

paraulas d'amor

è estremeixon

las fibras del cor. . . .

=

Elo =

Tots los meus ventits estallan

fins tinc ganas de plorar

Man =

A mi las camars me ballan

y el cap dentro de me n va

(ballon)

Los 2. =

tralara tralari.

Man =

Lou' ets bonica Eloïeta.

Elo : Ay . qui ets maco, Manfredet

Digam roteta

Man : ; Roteta!

Digam ; rotet!

Eloi : Rotet!

Man : Eloisa

Las palabras

Elo : Ay Manfrede

saben à mel.

Viva à mer que de la terra

sab ferne un cel.

Estimemnos y abrassemnos

ab fé y ardor

abrassemnos ; estimemnos ;

; viva l'amor!

Parlent.

Q

Scena 13.

Dits Monter major - ab la espasa

à la meï.

Mon = ; Alto al rey!

(donant una gran patada.)

; Noy!

(queixantse)

Au = No ; uy! Ay!

Mon = No ay! ; uy!

Au = Es que l'crit es de sorpresa?

Mon = Ba, home, cò, l'crit es de

Elo = dolor. Li avuy tinch los
juanetes que no puch caminar

Au = Ves al dimoni! jo parlaba de
la obra.

Non = tí, tí, tu, no pensas mes que
ab la teva obra, ¿ nosaltres
hem de pensar una mica en
tot

Au = Ode, be, tornemhi, y si veieren
com ho fem bé

Non = Haurém de suprimir la patata
perque vino...

Au = Suprimeix-la,

Non = "Acto al rey! Ah!

Elo = Los men pare!

Non = Es ma filla la que veig!

Man = Mare de Deu y qu' es lletj

(pel montes.)

Mon = ¿ Lletj D' ahont?

(molt natural)

Man =

(rihent)

Ay! de la cara.

An = Pero, que redimoni diheu? -

Mira, aixó no es de la
sarsuela,

(al actor.)

Act = Donchs es unoc llàstima.

An = ¿ Perque?

Act = Perque hi va molt bé.

Ha vingut per son natural,

y las cosas aixi dempre son

las mes originals.

An = Donchs ho farem aixi.

Ja m'ho apuntaré; en-
devant.

Mon = Ah! d'assombro quedo mut

An = Pansa llarga, que ja està
preparat lo Dux?

Mon = Si, pots esperar-lo, s'ha des-
pullat y se n'anat a
Barcelona. Diu que no
vol fé el paper

An = Com es?

Mon = Diu qu' es massa bunyol

An = Bunyol un Dux? Lo pri-
mer magistrat d'una
nació?

Mon = Pero si casi no te cap vers

An = Aquets papers ray, que encara
que no digan res, no mes
al sortir la seva figura
jo omplan massa y tot.
¿Que fem ara?

Act = Pleguem!

Ant = Just! vet aquí 'ls actors -
sempre plegarian, sense
mirar que hi ha un públich
que ha pagat.

Act = Oh! be, aixó es un ensaig.

An = Que serveix com a funció.

Ac = Donchs fes lo que vulgas.

An = Mira ves busca qui 'l fassi
ó si no tu mateix, aniràs
ab gorno frigio, vestit d'or y

manto de vellut

Ang: No decia yo que tot don com=
padres y comadres? Ese traje
hubiera convenido pa la noya,
que ella es muy federal.

Au: Vina ab mi que ho sorrieglarim
amen continuant vosaltres.

(se n van actor y autor)

Escena 14

Dito menos L' Autor y Actor.

Mon: (tornant a la situació dram=
matica.)

Ah! d'assombro quedo pret!

Mon: Es bonica aquesta mostra

(mirant lo ganxet.)

Elo = Si l'hi agrada l'hi treure

Man = Tant favor me farà, per-
què ara vuy femme ena-
guas y ñ necessito.

Elo = Oh! per enaguas n'hi tre-
ure un altre que te mes
forma d'entredós aquestou
serveix com a fístó de
canessiu.

Man = Qu'es dificil?

Elo = Gens, miri, passada plana,
tres punts, després l'ullet,
cinch punts de cademeta
y s'agafen una di y una

no.

Mon = Vaja! qu'hem de fe?

(ab la espasa enlaire.)

Man = Calli qu'estem ocupadas

Mon = Es que m'canso d'estar

oixi

Elo = Ya sab que hi ha una

pausa

Mon = Es que ja ha estat molt

lloriga

Mon = Donchs digui versos y calli

Mon = Si callo com diré versos?

(se determina y continua)

Aqui ab un galan fent l'or.

or tinch de mata a tots dos

Elo = Ay, Manfredo, t'he perdut.

(molt natural.)

Un altre pansa, ja ho sap.

Ma = Are l'ullet?

olo = Si, ven?

Ang = Que vol que li diga...

(à Enyas)

Me pases que esta obra no
se escapa de una xirba.

Zu = Jo tambien lo hay dicho asi
que hay visto el traje de la

nina

Ang = Na, hija, otro bunyol en
dansa y fastidiate à estu =
diar...

olo = Are o enganna.

Mon = Que m'hi he d' estar tota
la vida ab la espasa à la

má?

Man: Quant n' estigui cansat la
llenca

Non: Ah! oi! estarem tot un any
ensajant una escena, per-
que si las venyeras are ls
hi ha vinguit si rumia la
mostra.

Man: Y que n' ha de fe voste?

Non: Molt! tingues los peus tant
fets malbé com jo, no m'ho
preguntaria, y després que l'
empresa paga per treballá y
no per fer garrét

Colo: Noy! que s' empenya per la barra

Man: Deu buscar l'ajust del any

vinent.

elo = Ja l'ajustarant, home....

Man = Si la empresa no pot ~~pot~~
passar sense vostè.

elo = Si sembla que hagi donat
cervell de gat al empresa:
ri

Man = Ay refumets! tots los ajustos
que he tingut han estat pels
meus merits; no n'he de-
gint cap si la meua carona.

Man = Que vol di ab aixó?

elo = Ay insolent!

Ang = Coma es eso de insultar a
la meua fuyeta.

Tu = Oh! y a mi niña tambien.

Mon = (Adios, ja s' ha esbalotat
tot lo galliner.)

Mau = Deixil estar, mare.

Oh = Vosté calli y no s' hi figuri.

Ang = Vosté no sab que si la hij

de D. José Maria Ladrón

de Guenara de la vista

gorda y pasela lijo Mae =

dianta el tanto, naide pu

eda decir ni tanto asina?

Zu = Oh! y a mi nina.

Mon = Jo no ls he dit res. Amigo

si tenen la cua de palla-

Zu = No n tenen de cap mena

de cua.

Ang = Vosté ha tocat el honor de

la noya.

Zu = Oh! y el de la niña tam-
bien.

Man = Yo no he tocat res á ningú.
ay bona nina!

Man = Deixil está, qu' es un in-
solent

Elo = Uns pochos modos

Ang = Ay di viviera tu padre

Zu = Y el nostre home

Man = Deixil está. Las cosas se-
gons qui las diu.

Ang = Y tot no es mas que en-
veja porque aplauden á la
noya

Zu = Oh! y á la niña tambien.

Mon = Tornémhi ab la niña.

(ab mofa)

Mon = { Descorat!

Glo =

An = { Comique de tres al cuarto

tu = Bunyol!

Mon = Foch en tota la linea.

Glo = Deixemlo estar, qu' es un
ximple!

O
Escena 15.

Dits L' Autor.

Au = Que ja han acabat la
escena?

Mon = Si, gracies a Deu.

Au = ¿Y anant be?

Mon = ¿tant com hi anat.

Ang = De lo lindo

Au = ¿ha fet efecte?

Mon = ¿Se ho crech, ab pocas com

aquestas me treuen los uells.

Ang = Lo senyó ho ha portat tot

Au = Es clá; porque las palabras

que he posat en boca seva...

Ang = Porque es decir que es cosa

de V.

Au = Li venyora

Ang = Entonces tiene V. tanto pocas

modos como él.

Au = (estranyante.)

La venyora, despejin la escena

y després ja n' parlarém.

Ang = Si, si, vàmonos, Aixi como asi
para ver esta manoca.

Au = Como se entienda manoca?

Zu = Si senys, un bunyol.

(sen van los dos.)

Au = Vosté si qu' es un bunyol. Ves
qui las entent si los donas, are
moteix era bó y are es un
bunyol, sort que vostés potai
opinan lo contrari.

(al publick)

Vaja, Versos.

Non = "Filla dolenta i burloant
la guarda d' aquell masti-

Q

Oocena 16

Dits Dux Cassadors servidors
guardias y odaliscas.

Ani = Fuera el Dux;

Dux = "Collén, Monter, sock aquí.

Man = y a tots uniré matant.

Elo = Ay Manfred, quina po!

Man = No t'espantis, Eloisa.

Elo = A n' al meu cos la camisa
no m' arriba.

Man = No, millor

Dux = Mimió que porta

al talam nupcial

cometas oh infamia

terrificas de Ploum...

ni es noyca ni es bona,

- ni es forsa per tant -

esposa perjura

que mori éi mas mans.

Elo =

Esposa ignorant

que ven que l' marit,

furiós l' abandona

solsament pe l' tint

ni mira ni conta

ni pensa ni viu

ni busca altre cosa

qu' amor y cariny.

Man =

Marit que á sa esposa

repudia cruel

per cambras terrificas

de blau ó de vert,

ni es home, ni es digne,

ni es cuca ni auccell de

ni sab lo fancoo

de que se las heu.

Dux = És dir qu'encar m'insultas?

Ah! Manfredo!

Man = Senyor Duch.

Dux = te, ja m' dirás las resultas.

(donantli una estrada.)

Man = Ah! m'ha mort, tenim no puch

¿cap ahont coich?

(al autor.)

Au = Cap al darrera.

Olo = Cuanta sang! (tirantse li sobre.)

¿D'ahont li surt?

temperament de la (molt natural)

Au = De la ferida. curti,

Elo = Quanta sanch, no ho puch mirar

Deu de Deu! jo perdo l' timo

tu ets lo traïdor; assassino!

(desfentse lo cabells y

esclatant una grogra

rialla.)

ja! ja! ja! ja! ja! ja! ja!

Au = Ara fa la loca, desfassis

los cabells.

Mon = Quantas desgracias! Reyen? me

fillos boija... aquest mort, aixis

aixis may mes tingau sort!

Elo = Malehit sigau de Deu!

Dux = ¿jo que faig?

Au = Ara vas corregeant la pistola
y comensa l' concertant

Dux = ¿ es lo fouché

Au = Lo concertat dich, lo con-
certant?

Dux = No, la pistola.

Au = Ah! si, y de dos canons.
perque si l' un falta queda
l' altre, alsa, versos.

Dux = Tal maledicció m' a terra.
Ja no vivria tranquil
vinga un arma . . .

(apuntant.)

soch un vil
D' un monstre lliurém la terra.

Musical

=

Coro =

Aplaca ja tas iras
senyor del univers,
mira que las desgracias
molt prompte servis,
Demòstrat hò y benigne
demostrantho Deu meu,
apiadat del trist cuadro
que aqui à la vista tens.

=

Man =

Si no t'has tocat de l'ala
Eloisa de ma viola
vina y guaranta la ferida
qu' aquet murri m'ha causat

=

Olo = Jo m'posaré macca
jo aviré à la foira
si comprà un xiulet
ben rebonich.

que quant lo toqui
si vuy tocarlo
refilant ne fassi
recrich rich rich

Dux = Ja que un semy s'ho perdut
per ma causa
y temyidas de sang
veig mas mans
tururrit
femhi pausa;
ab dos balas dos traus
y á cam pistrous.

Mon = Hei han dias en la vida
de la humanidad
qu' un desitje la dormida
de eternitat.

Mes voldria no llevarse
y estant somient
ab molt gust al lit tombarse
y anant roncant.

610

Coro = ¡ vos, Verge pura y pia
Santa Maria!

(agonizante)

Deixen oir nostra veu
pregau à Deu
que nos tinga eternament
en sa santa gracia.
Amen.

Dux = ; Escolten!

ME perdonen?

Zots = Si, si.

(Lo Dux dispara y cau.)

Ah! Ah!

Ell s'ha matat

tot s'acabat.

Parlat.

Dux = (Incorporantse y quedant
assentat.)

¿Que no acaba aqui aixó?

Au = Jo hi havia d'acabá, pero
m'han aconsellat que ho
variés, porque diu que las

parzuelas han de acabar de un
modo alegre

Dux = ¿ con acaba?

Au = Fent surti un metje que ab
suech d' herbas ho cura tot.

Dux = Si, com l' metje kino

Au = Just que surti l' metje.

©
© © cenou ultima

Dits Lo Metje Hebrer

(conregat de herbas y de

ampolletas, fa obra a

Elsira a Manfred y al

Dux que s' ainecan tot

desseguida.)

Elo = Deu meu, torno à la rahó

Man = Ja ~~hi~~ no sento la ferida.

Dux = A mi m'ha tornat la vida.

Tot = Tota la gent agrahida

donec gracias al senyó

An = Esperintse deixim acabá

ab. ...

(senyalant al públic.)

Senyoras... y senyoras, ara

agui hi tindria d'habé ball

pero las bailarinas son al

Liceo que fan la Africana

per lo tant demá si no

tenen feyna ja hi serán

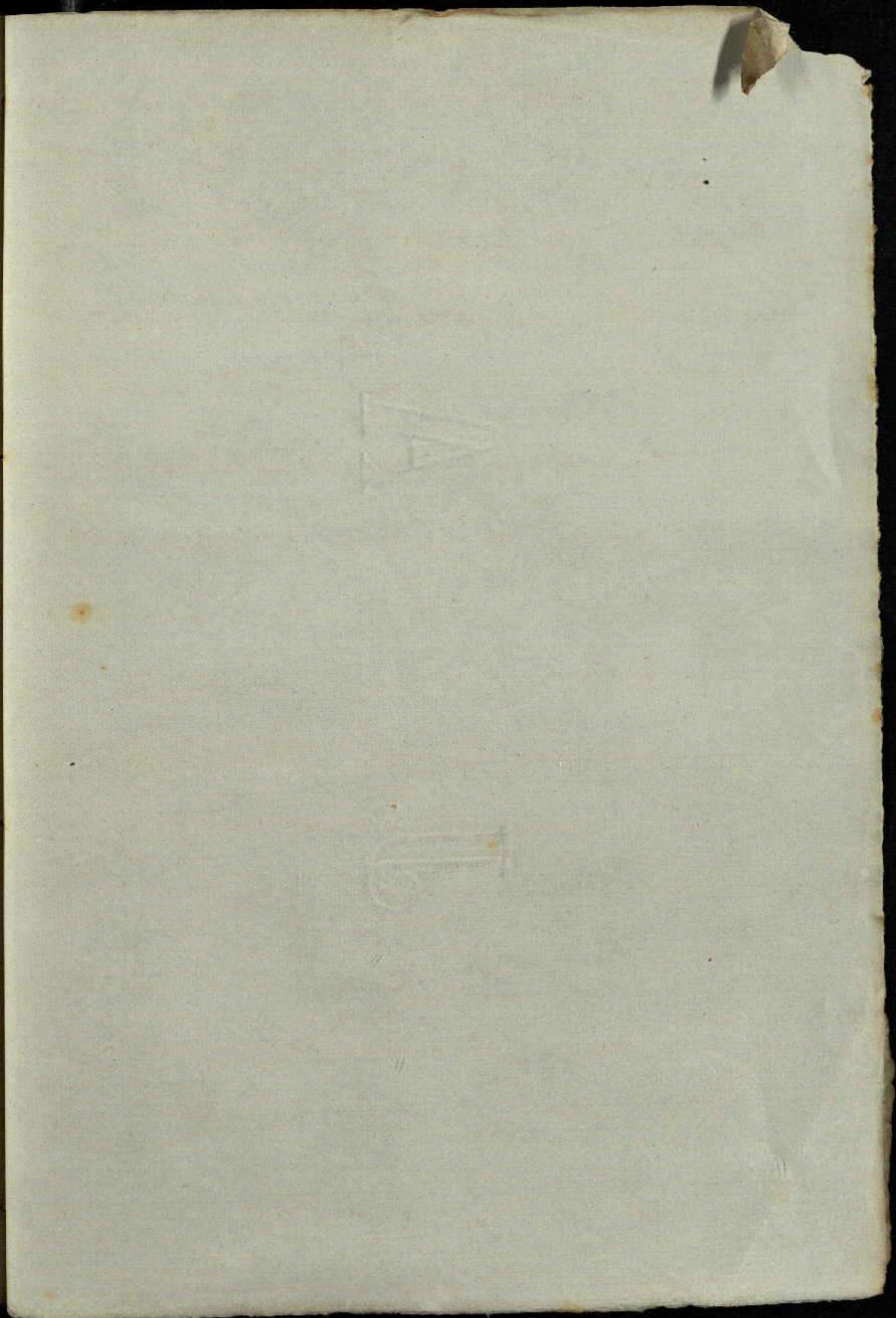
sent aixis... tots á una.

Música

Tots = ; Ay!

Benehida siga l'hora
que tot ha anout en bé
si hi acaba la sarruelo
será un dia ben complert,
tant poquet que costaria,
tot dependeix de vostés,
ab tres ó quatre palmadas
tothóm quedará content.

Prou.

Morisco

105 =

Conchada sig. l. b. a
 ave tot. ha unat. en la
 si si acaba la sarsuela
 sera un dia l. b. a
 tant paquet que costara
 tota depende de vista
 al tar e cuatra p. m. a
 l. b. a quedara contente

Prota